

I det øjeblik vi drager omsorg, holder om de børn, taler med dem, sørger for, at de har et netværk på skolen, som de kan tale med, er det måske slet ikke sikkert, barnet behøver en psykolog. Man taler jo meget om fra regeringspartiernes side, at der skal spares. For os er det menesket og ikke økonomien. Men vi må jo se på begge dele.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg er da helt enig i, at det her handler om mennesket først, og det er også derfor, jeg mener, at vi må kunne fokusere de ressourcer, vi har: Det er generelt for Det Konservative Folkeparti, at vi faktisk gerne vil fokusere vores ressourcer på netop at hjælpe dem, der har det største behov og de sværeste problemer.

Derfor mener jeg også, at det er ganske udmærket og ganske fornuftigt i denne her sammenhæng netop at fokusere indsatsen til de børn og de grupper, som ikke kan få den hjælp i familien, hvor familien ikke har den styrke, eller som er så hårdt ramt af sorgen, at de ikke kan håndtere problemstillingen i familien eller i det nære netværk.

Vi skal så samtidig passe på, at vi ikke kommer til at tage noget, som jeg mener er utrolig vigtigt, ud af den enkelte familie, netop det, at man kan være der for de børn, som man holder af, at man kan formå at være en resourceperson i en krise. Jeg er også overbevist om, at det også vil kunne hjælpe de personer, som sammen med barnet skal bearbejde sorgen; at man ganske enkelt vil blive stærkere sammen. Det tror jeg ikke at vi skal tage fra den enkelte familie. Det er en hård situation, men man lærer også af at komme igennem den, hvis man overhovedet kan. Og så må vi fokusere indsatsen på at hjælpe der, hvor de ikke kan, så de børn ikke kommer ud i en ekstra alvorlig krise.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg forstår ikke fru Charlotte Dyremoses pludselige berøringsangst over for central regulering. Vi har jo lige hørt ministeren kendetegne medarbejderne i dagpasning og skoler som et dygtigt personale, der er opmærksomme på, at et barn er i klemme. Det, som det er lidt svært at få sammenhæng i, er jo, at det er det samme dygtige personale, som nu bliver pålagt ret detaljerede krav til, hvordan læreplaner skal udformes.

Hvorfor har man ikke på samme måde behov for også at pålægge at lave beredskabsplaner for sorgbearbejdning? Der er jo ikke tale om at bruge ressourcer, som fru Charlotte Dyremose antydede i sit tidligere svar. Det er jo et spørgsmål om at planlægge. Og da fru Charlotte Dyremose synes, at det er en forrygende ting at gøre i forhold til læreplaner, hvilket man jo egentlig skulle synes lå meget centralt i forhold til fagligheden og § 8 i serviceloven, har jeg lidt svært ved at få sammenhæng i den konservative politik på det her område.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Selv om det er et andet forslag, vil jeg med formandens tilladelse sige, at det jo er en lang diskussion om, hvor detaljerede læreplanerne er. Det er ikke meget detaljeret at sige, at de nu med fuld metodefrihed skal lave en plan for, hvordan de kan lave læring i det enkelte dagtilbud.

Det, jeg sådan set også lægger vægt på her, er, at de samme dygtige faggrupper også skal hjælpes til – det er bl.a. det, jeg henviser til gennem anbringelsesreformen – at være bedre til at opdage de her problemstillinger. De skal netop kunne sætte fokus på dem, så de kan henvise til f.eks. de tilbud, der er via serviceloven, hvis barnet ikke kan få den nødvendige hjælp i hjemmet eller i det nære netværk; de skal netop formå at få henvist de rigtige børn til at få den her hjælp, så vi sikrer os, at den mulighed for hjælp, der jo er, også kommer de børn til gavn, som vitterlig har brug for den, så der ikke er nogen, der kommer til at gå og putte sig i f.eks. skolen

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg er sådan set lidt skuffet over, at ordføreren tror det her er en gentagelse af substansdiskussionen i forhold til læreplaner. Det burde stå ordføreren lysende klart, at det her er en diskussion om, på hvilket niveau staten skal regulere adfærden rundt omkring i kommuner, i daginstitutioner og i skolen.

Derfor er det principielle spørgsmål: Hvorfor synes Det Konservative Folkeparti, at staten skal regulere læreplaner, men at staten ikke skal regulere beredskabsplaner i forhold til børn i sorg og krise?

Kl. 18.55

Når det drejer sig om læreplaner, taler vi om flertallet, også om et lokalt flertal, som burde kunne påvirke kommunalbestyrelsen til at sikre,